

SLOVENSKO – UKRAJINA

Zápas UEFA Ligy národov, 16. novembra 2018, 20:45 h

Trnava, Štadión Antona Malatinského – City aréna

Veríme, že nám naša stratégia prinesie víťazstvo

Fandite spolu s nami

Slovensko vs. Ukrajina
16. november 2018, City Aréna Trnava

#mamnato

Vážení športoví priatelia,

futbalový život prináša aj nečakané prekvapenia. Jedno z najväčších sme zažili minulý mesiac v súvislosti s udalosťami, ktoré vyústili do odchodu Jána Kozáka z postu reprezentačného trénera. I keď okolnosti jeho odchodu neboli šťastné, pri pohľade na uplynulých 54 zápasov, v ktorých viedol z lavičky náš reprezentačný tím, mám pocit hrdosti. Možno až s odstupom rokov doceníme, čo všetko sa vďaka nemu, jeho profesionalite, zapojeniu ako trénera i ako človeka zmenilo v našom futbale k lepšiemu. Ján Kozák si zaslúži uznanie a úctu všetkých, ktorí majú radi slovenský futbal.

Na jeho miesto nastúpil Pavel Hapal, tréner síce so zahraničným pasom, ale trúfam si povedať, že so slovenským trénersko-futbalovým srdcom. Jeho klubové pôsobenie v Nitre, Žiline i Senici a predovšetkým viac ako trojročná práca pri reprezentačnej dvadsiťjednotke, ktorá vyvrcholila jej skvelými výkonmi na finálovom turnaji ME 2017 v Poľsku, sú pre mňa tým najlepším odporúčaním, že ide o toho najlepšieho človeka na tento post. Napokon, v marci tohto roku si na vyhlásení výsledkov ankety Futbalista roka preberal víťaznú sošku v kategórii najlepší tréner spoločne Ján Kozák práve s Pavlom Hapalom. Radosť nám urobili naše mládežnícke reprezentácie v prvej fáze kvalifikácie majstrovstiev Európy. Sedemnásťka suverénne s tromi víťazstvami a celkovým skóre 12:0 vyhrala svoju kvalifikačnú skupinu a postúpila do fázy Elite Roundu. Zverenci

Mareka Bažíka sa tak pridali k dievčenským tímom do 17 i do 19 rokov a na jar budúceho roka môžu tri zo štyroch juniorských reprezentačných tímov bojovať o postup na finálové turnaje majstrovstiev Európy vo svojich kategóriách. Smolu mala deväťnásťka, ktorej vo vyrovnanej skupine na postup nestačili ani dve víťazstvá z troch zápasov.

A rád by som spomenul aj jedno skvelé ocenenie pre SFZ na európskej úrovni. Náš futbalnet e-shop získal Creativity and Innovation Award v jednej z kategórií UEFA Grow Awards 2018. Z môjho pohľadu skvelý dôkaz toho, aký dôležitý a užitočný je Informačný systém slovenského futbalu, na ktorého základe je e-shop postavený. Čo je ešte dôležitejšie - prvotné náklady na jeho vývoj a uvedenie do prevádzky sa kompletne uhradili z bonusových výnosov od jeho partnerov. A od novej sezóny polovicu z jeho budúcich výnosov už budeme investovať do programu rozvoja futbalu v materských školách v projekte Dajme spolu gól.

Držme všetci palce našej reprezentácii, aby v dnešnom zápase s Ukrajinou a aj v tom pondelkovom s Českom dala aspoň o jeden gól viac ako jej súper.

Slovensko, do toho!

Ján Kováčik
prezident SFZ

Slovenskú futbalovú reprezentáciu podporuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

Z OBSAHU

BYŤ SÁM SEBOU

je pracovné
i životné motto

PAVLA HAPALA

Strany 6, 7 a 9

ANDRIJ ŠEVČENKO

mal ako hráč
vysokú cenu,
do Milána šiel

ZA 25 MILIÓNOV DOLÁROV

Strana 11

PREČO JE UKRAJINA SILNÁ

a kto je tam najväčšia
hviezda

PODĽA LUKÁŠA TESÁKA

Strany 14 a 17

MAREKA MAJERČÁKA dosiaľ nikdy FANÚŠIKOVIA NESKLAMALI

Strana 23

OJEDINELÝ „OBOJŽIVELNÍK“ futbalový brankár i hokejový útočník REPREZENTANT TEODOR REIMANN

Strana 26

Reprezentácia SLOVENSKA

BRANKÁRI

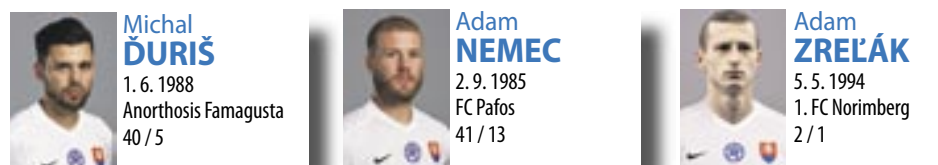
OBRANCOVIA

STREDOPOLIARI

ÚTOČNÍCI

tréner:
Pavel
HAPAL

Reprezentácia UKRAJINY

BRANKÁRI

OBRANCOVIA

STREDOPOLIARI

ÚTOČNÍCI

tréner:
Andrij
ŠEVČENKO

PAVEL HAPAL je prvým zahraničným trénerom slovenskej reprezentácie, pritom sa „vrátil domov“

Som svoj

Reprezentačného kormidla sa ujal náhle, vzhľadom na vzniknutú situáciu pri slovenskom národnom tíme, ale nie nečakane. Keď abdikoval Ján Kozák, bol prvou voľbou pri hľadaní kompetentného trénera, ktorý má na to, aby v hektickom období čelil výzve a nemalej zodpovednosti, akú obnáša trénerský post na čele národného tímu. Pavel Hapal je prvým zahraničným trénerom slovenskej reprezentácie.

■ Zaskočila vás ponuka na post trénera slovenskej reprezentácie?

„Pravda je taká, že keď som sa dozvedel, že tréner Kozák skončil pri slovenskom národnom tíme a medzi možnými kandidátmi sa objavilo aj moje

meno, tak som sa s tou myšlienkou vnútorne pohrával. Ale zas nie nejako dôrazne, pretože som vnímal, že médiá ma radia do skupiny adeptov na túto pozíciu. Slovenská reprezentácia však ešte musela odohrať zápas vo Švédsku a ako povedal prezident Kováčik, zväz riešil

otázku Kozákovho nástupcu až po návrate zo Štokholmu. Takže tri-štyri dni bolo ticho, nikto ma nekontaktoval a už vôbec nie oficiálne. Pán prezident mi zavolať až po tom medzištátnom zápase, presne, ako to avizoval. A v tej chvíli som sa už tou myšlienkou

kou zaoberal vážne aj ja.“

■ Nemali ste pocit, že náhlým marcovým odchodom od reprezentačnej dvadsaťdnotky do Sparty Praha ste si na SFZ pribúchli dvere?

„To bolo prvé, čo som vtedy nechcel – páliť mosty, buchnúť dverami. Ponuka Sparty bola nečakaná, rýchla, ale ja som nemienil odísť zo Slovenska nasilu. Som vďačný prezidentovi SFZ, že moju vôľu akceptoval a rozišli sme sa po vzájomnej dohode. Pán Kováčik sa k tomu postavil s veľkým pochopením, aj on chápe to, čo povie každý tréner, že možnosť trénovať

najväčší český klub sa neodmieta. Vnímam som to teda tak, že môj marcový odchod bol obojstranne korektný a októbová ponuka stať sa trénerom áčka mi to potvrdila.“

■ Neľutovali ste niekedy odchod do Prahy, keďže vaše pôsobenie v Sparte trvalo necelých päť mesiacov?

„Lúto mi bolo, asi ako každému, že to v Prahe nevyšlo. Pracoval som na Letnej skutočne krátko, nemal som možnosť niečo zásadné zmeniť, naskočil som do rýchlo bežajúcej sezóny, musel som robiť s tým kádrom, aký v Sparte v tej dobe bol.

A reálne, dosiahli sme výsledky, ktoré nenaplnili očakávania. Na druhej strane si ale nemyslím, že by sme zhoreli, pretože v domácich zápasoch sme hrali atraktívny futbal, nevyhrali sme na svojom štadióne len jeden zápas, derby so Slaviou, v ktorom sme do polčasu viedli 3:0... Zápas vonku bol problém, s ktorým Sparta zápasí ešte aj teraz, takže jeho riešenie si žiada poriadnu analýzu a nájdenie východiska. Ale to už teraz nie je moja starosť.“

■ Existovalo niečo, čo mohlo pokaziť váš nástup k slovenskej reprezentácii?

„Z mojej strany určite nie. Tak, ako tréner neodmieta ponuku Sparty, za mňa hovorím jasne, že možnosť viesť slovenský národný tím je pocta. Debaty s pánom Kováčikom boli priame, vecné, otvorené, smerovali k dohode. Reprezentačný tréner áčka je v krajine len jeden, byť ním je česť, akú si človek musí vážiť. A zároveň je to obrovská zodpovednosť pred celým národom.“

■ Napadlo vám, keď ste s trénerstvom začínali, že budete niekedy viesť reprezentáciu?

„Akože začínam s tréновaním a vidím sa ako tréner „národáku“? To by bola veľká trúfalosť, aj keď človeku napadne, že by to bola paráda. Takže svojím spôsobom áno, tá túžba sa v trénerovi objaví. Šiel som v kariére krok za krokom, v Česku, na Slovensku, v Poľsku. Začínal som v Opave, prebral som mužstvo so záchranárskymi starostami a udržali sme sa v lige. To bol dobrý úvod.“

■ Ako hráča vás roky viedol Karel Brückner, legenda medzi trénermi v stredo-európskom teritóriu s presahom na celý kontinent. Bol vaším vzorom, inšpirátorom toho, že ste sa stali trénerom?

„V niektorých smeroch vzorom určite bol. V odbornosti bol neprekonateľný, v tom, ako dokázal mužstvo pripraviť na zápas, bol výnimočný. Určite najväčší odborník, akého som na tejto ceste stretol. A prirodzene charizmaticky skvelý chlap. No mal som šťastie, že ma viedli aj iné trénerské veličiny, Nemci Jupp Heynckes či Erich Ribbeck. Ďakujem osudu za možnosť pracovať s nimi, bola to najvyššia futbalová škola v praxi.“

■ Ktorá myšlienka od menovaných pánov bola pre vás kľúčová?

„Zoberiem si do úst slová pána Brücknera: inšpiruj sa tými skutočne dobrými, uč sa od najlepších, ale aj ako tréner bud sám sebou.“

■ Čo to znamená, podľa vás, byť sám sebou?

„Mať vlastnú filozofiu, úspešnú filozofiu a vedieť, ako mužstvo do nej dotlačiť. Nie je to jednoduché, pretože futbalový ansámbl je skupina zhruba dvadsať mužov rôzneho veku, rôzneho vzdelania, rôznych pováh. Povedať novinárom, že toto chceme hrať a usmievať sa pritom je pomerne jednoduché, ale potom zjednotiť mužstvo, presvedčiť hráčov o vašej pravde, je poctivá lopota.“

FORWARD.ALWAYS.FORWARD.ALWAYS.FORWARD.

PRIDAJ SA NA [NIKE.COM/FOOTBALL](https://www.nike.com/football)

PHANTOM SERIES

PRECISION
PHANTOM
NIKE FOOTBALL

■ Veríte svojim hráčom?

„Áno. Vždy. A veriť budem.“

■ Nikdy ste sa nesklamali?

„Steže áno. Ale vždy len v jednotlivcovi, nie v tíme. Futbal robíme spoločne, tam musí byť vzájomná dôvera, bez toho sa nedá byť úspešný.“

■ Vaši bývalí zverenci sa v anketе denníka Šport vyjadrili, že ovládáte metódu cukru a biča. Popravde, obraz, ako plieskate bičom nad hlavami svojich zverencov, je málo predstaviteľný.

„Ale stalo sa, ak niekto nerobil to, čo mal. Tým nemyslím, že z tutej šance napálil loptu do nebies, to sa stáva, to je futbal, technická vec. Ale pokiaľ hráč niečo odflákol, ak riešil situáciu vyslovene tak, ako sme si povedali, že to robiť nebude, vtedy zvýším hlas. A aj pritvrdím, viem byť naozaj zlý.“

■ Takže striktné dodržiavanie vami nastavených pravidiel, ako ste to deklarovali už na svojej inauguračnej tlačovej konferencii, je základom spolupráce a fungovania vami vedeného mužstva?

„Sme dospelí ľudia, podľa toho sa k sebe správajme. Základom je dôvera, vzájomná. A rešpekt medzi nami a aj voči jasným pravidlám.“

■ Vymenili ste prakticky celý realizačný tím pri reprezentačnom áčku, prečo?

„Keď sme sa dohodli s prezidentom Kováčikom, že prevzmem národné mužstvo, súhlasil aj s mojou ideou, že si najbližších spolupracovníkov vyberiem sám. Pre každého trénera je tento krok veľmi dôležitý, potrebuje mať okolo seba partiu, ktorej dôveruje. Tým nechcem povedať, že by som o členoch predchádzajúceho realizačného tímu akokoľvek pochyboval, ale chcel som sa obklopiť ľuďmi, s ktorými som už spolupracoval, vzťahy, s ktorými preveril čas aj krízové situácie. Preto moja voľba viedla smerom k nim.“

■ Vaše trénerské manželstvo s Otom Brunegraфом už bolo témou mnohých debát aj článkov, ako ste sa vôbec pred jedenástimi rokmi k sebe dostali?

„V Nitre to bola náhoda, do vtedy sme sa nepoznali. Chcel som si vtedy priviesť svojho asistenta, ten však túto možnosť odmietol, pretože bol pracovne vyťažený inde. Nepotešilo ma to, musel som situáciu vyriešiť, klub mal Ota vytýpaného k prvému mužstvu, a tak

So svojou dlhoročnou asistentskou dvojčkou Otom Brunegraфом (vpravo).

KTO JE PAVEL HAPAL

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 27. júla 1969 v Kroměříži
HRÁČSKA KARIÉRA: Sigma Olomouc (1986 – 1988, 1990 – 1992, 1998/99, 2000/01), Dukla Praha (1988 – 1990), Bayer Leverkusen (1992 – 1995), CD Tenerife (1995 – 1998, 1999), Sparta Praha (2000), SK Č. Budějovice (2002), Tatraň Jakubčovice (2002)

POST: ofenzívny stredopoliar

BILANCIA V LIGE: 312 zápasov/60 gólov

REPREZENTAČNÁ KARIÉRA: Československo 21/1, Česko 10/0

ÚSPECHY: 1x majster Česka, 1x víťaz Nemeckého pohára

TRÉNERSKÁ KARIÉRA: SFC Opava (2003/04), FC Zlín (2004/05), Baník Ostrava (2005/06), FC Nitra (2007/08), FK Mladá Boleslav (2008/09), MŠK Žilina (2009 – 2011), Zaglebie Lubin (2011 – 2013), FK Senica (2014), SR 21 (2015 – 2018), Sparta Praha (2018), Slovensko (od 22. októbra 2018)

ÚSPECHY: 5. miesto na ME do 21 rokov, 1x majster Slovenska, účasť v skupinovej fáze Ligy majstrov

sme do toho spoločne šli. V tej chvíli šťastie, náhoda, dnes pevné puto. Náš vzťah sa budoval postupne, po roku v Nitre prišla ponuka z Mladěj Boleslavi a šli sme tam zas spolu. Vyhovovali sme si pracovne aj ľudsky. Oto je pracovitý, odborne na výške, veľa sme sa rozprávali na všakovaké témy, nielen futbalové. Postupne naša spolupráca v zamestnaní prerástla do osobnej väzby, do pevného priateľstva. Pre mňa je dôležitá dôvera k človeku, voči Otovi ju cítim a on voči mne rovnako. Dôjde aj na hádky medzi nami, stalo sa, že sme i deň-dva na seba gánili, ale na našom vzťahu to nič nezmení. Vlastne je to dobre, mám férovú spätnú väzbu, človek nerobí všetko len a len dobre.“

■ O kapitánovi mužstva rozhodujete vy, alebo to nechávate na hráčsku kabínu?

„Pokiaľ budú v reprezentačnom kádri Martin Škrtel a Marek Hamšík, súčasný kapitán a jeho zástupca, samozrejmi a prirodzení lídri, netreba otázku kapitána slovenskej reprezentácie riešiť.“

■ V reprezentačnom kádri sa po vyše dvojročnej absencii objavil aj Miroslav Stoch.

Okolnosti jeho vyradenia z národného tímu sú známe, vy ste teraz za nimi spravili hrubú čiaru. Čo vás viedlo k tomuto rozhodnutiu?

„Urobil veľkú chybu, za ktorú bol potrestaný. Pykal vyše dvoch rokov. Nielen ja si myslím, že človek má právo na druhú šancu. Stoch si ju vypýtal výkonom v Slavii. Samozrejme, výkonnosť je len jeden faktor, ďalším je disciplína, rešpektovanie dohodnutých pravidiel. To sa týka Stocha a všetkých ostatných rovnako. On sám sa verejne vyjadril, že vždy chcel reprezentovať, teraz teda dostal možnosť dokázať, ako vážne myslí svoje slová.“

■ Zvažovali ste aj to, ako sa ku Stochovi postaví hráčska šatňa?

„S „radou starších“ sme prebrali aj jeho opätovnú nomináciu, zaujímal ma jej názor. Starší hráči mi povedali, že so Stochom nemali nikdy ľudský problém a verím, že žiaden ani nenastane. Podľa mojich informácií medzi sebou komunikovali, kamarátske puto sa nepretrhlo a som presvedčený, že po tejto ceste pôjde aj on.“

■ Budú tie pravidlá v niečom iné, než aké ste nastavili po-

čas pôsobenia pri dvadsaťjedenke?

„Budú rovnaké. Základom je aj v tomto rozhovore časťto spomínaná dôvera. Po debatách so skúsenými hráčmi som presvedčený, že budú garantom ich rešpektovania, čo je naozaj dobrý začiatok. Budú usmerňovať mladších, takže taký priestupok, aký viedol k abdikácii Jána Kozáka, sa už v slovenskej reprezentácii nezopakuje.“

■ Ako je to u vás s nervozitou pred zápasom?

„Chvenie v žalúdku z blížiaceho sa zápasu je, ale nebýval som nervózny ako hráč, nie som ani ako tréner. Keď som nebol v zostave, bol som sklamaný, to je normálne u každého futbalistu. Býval som v takých situáciách aj nahnevaný, ale nie na okolie, nie na spoluhráčov či trénera. Teraz sa na zápas teším a nervozitu si nepripúšťam, odvádzala by ma od koncentrácie a ako tréner som zodpovedný za celkový výkon mužstva.“

■ Vraj ste ako hráč nevedeli žonglovať, je to pravda?

(smiech) „Viem, viem, čítal som, čo povedal o mne Milan Lešický. Trénoval ma v reprezentačnej osemnástke, bola to moja prvá nominácia do národného tímu. Robil s nami technické cvičenia a súťaže, pravdou je, že v tej futbalovej gramatike som veľmi neobstál. Zároveň však povedal aj to, že v zápase, ktorý sme následne odohrali, som bol najlepši na ihrisku, dal som tri góly... (smiech)“

■ Rozmýšľali ste nad životnými križovatkami, po ktorých sa vaša cesta nejako otáčala?

„Pre človeka je v živote úplne zásadné narodenie detí. Odpovedy je chlap naozaj zodpovednejší. Mám tri, s dvoma manželkami... Futbalové momenty sú jasné, pretože pôsobenie na každej zastávke nejakým spôsobom ovplyvnilo môj ďalší život. Nad negatívnymi vplyvmi neplačem, aj keď trebárs odvolanie v Sparte ma poriadne zamrzelo, musel som sa vyrovnávať s pocitom, že som niečo nezvládol. Ale veľmi sa v tom nebabrem. Po vychladnutí si dokážem povedať, že zas príde niečo nové a tam dokážem, že to robiť viem.“

■ Riešili ste fakt, že ste prvý zahraničný tréner pri slovenskej reprezentácii?

„Tým som bol už pri dvadsaťjedenke, nie? Teraz som to bral tak, že som sa vrátil domov.“

PETER ŠURIN

FORTUNA

STÁVKUJTE S NAJLEPŠÍMI!
VLOŽTE SI ASPOŇ 10 EUR
A 30 EUR ZÍSKATE
OD NÁS NAVYŠE!

Bližšie informácie v pobočkách a na www.ifortuna.sk.

Najväčšia hviezda Ukrajiny, pri maximálnom rešpekte voči hráčom, sedí na lavičke. Je ňou 42-ročný tréner Andrij Ševčenko. Niekdajší elegantný kanonier Dynama Kyjev, milánskeho AC a Chelsea sa v roku 2004 vyrovnal ziskom Zlatej lopty slávnym futbalistom Olegovi Blochinovi a Igorovi Belanovovi. Teda krajanom, ktorí túto poctu získali ešte v sovietskej ére.

Narodil sa v dedinke Dvirkivščina pri Kyjeve a od detstva naháňal loptu. Jeho talent si všimol tréner Oleksandr Špakov, ktorý ho stiahol do žiackych výberov Dynama Kyjev. Ako 14-ročný bol v roku 1990 na turnaji vo Walese vyhlásený za najlepšieho hráča. Turnaj niesol meno Iana Rusha, vychýreného kanoniera FC Liverpool a jedného z idolov generácie Andrija Ševčenko. A legenda Liverpoolu mladému Ukrajinčovi, inak aj najlepšiemu strelcovi turnaja, odovzdala kopačky!

Potom to šlo ako na bežiacom páse. O tri roky už Ševčenko hral v rezerve Dynama, tzv. Dyname 2, a stal sa jej najlepším strelcom, takže putoval do áčka a hneď v prvej sezóne sa tešil z titulu šampióna Ukrajiny. V marci 1995 už debutoval v ukrajinskej reprezentácii proti Chorvátsku. Vychutnal si ďalší domáci titul a v sezóne 1997/98 spanilý pochod Ligou majstrov. „Ševa“ dal počas neho hetrik Barcelone, ktorú Kyjevčania vyprášili nemilosrdne priamo na hrdom Camp Nou výsledkom 4:0! V ďalšom ročníku vďaka údernej dvojici Rebrov – Ševčenko doputovalo Dynamo až do semifinále Ligy majstrov – vo štvrtfinále vyradilo Real po troch góloch Ševčenko.

Najväčšou hviezdou Ukrajiny je jej tréner **ANDRIJ ŠEVČENKO**

Drží sa kréda Lobanovského

KTO JE ANDRIJ ŠEVČENKO

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 29. septembra 1976 vo Dvirkivščine

POST: útočník

HRÁČSKA KARIÉRA: Dynamo Kyjev (1994 – 1999), AC Miláno (1999 – 2006), Chelsea (2006 – 2009), AC Miláno (2008 – 2009, hostovanie z Chelsea), Dynamo Kyjev (2009 – 2012)

REPREZENTAČNÁ KARIÉRA: Ukrajina (1995 – 2012), 111 zápasov, 48 gólov
 ÚSPECHY: víťaz Zlatej lopty (2004), 2x 3. miesto v ankete Zlatá lopta (1999, 2000), víťaz Ligy majstrov (2003), víťaz európskeho Superpohára (2003), 1x majster Talianska (2004), 5x majster Ukrajiny (1995, 1996, 1997, 1998, 1999), štvrtfinalista MS 2006

TRÉNERSKÁ KARIÉRA: asistent pri reprezentácii Ukrajiny na Eure 2016, po ňom hlavný tréner

Preteky o jeho služby vyhralo AC Miláno, hoci ho chceli aj Bayern Mnichov, Manchester United, Real Madrid i FC Barcelona. V lete 1999 doň prestupoval za vtedy rekordných 25 miliónov dolárov. Hráč s príznačnou sedmičkou na chrbte sa okamžite vďaka gólom i skromnému vystupovaniu stal miláčikom fanúšikov AC aj majiteľa klubu Silvia Berlusconiho. Hneď v prvej sezóne bol s 24 gólmi v 32 zápasoch najlepším strelcom Serie A. Ťažil z rýchlosti, výbornej techniky i skvelej pozičnej hry. O ďalšie štyri roky sa tešil z triumfu v Lige majstrov, keď rozhodujúcu penaltu v rozstrele s Juventusom vo finále premenil on. Medailu, ktorú dostal za víťazstvo, odniesol do Kyjeva na hrob legendárneho trénera Lobanovského. „Bez neho by som nebol tam, kde som,“ povedal. Spomenul ho aj v príhovore po zisku Zlatej lopty v roku 2004. „Naučil ma, že je potrebné tvrdo pracovať a stále sa usilovať byť lepší. A

že najdôležitejší je aj tak tím,“ toto krédo opakoval často. V talianskej ére sa oženil, keď mu do oka padla americká modelka s poľskými koreňmi Kristen Paziková. Pár má spolu štyroch synov – Jordana (2004), ktorého krstným otcom sa stal Berlusconi, Kristiana (2006), Alexandra (2012) a Ridera Gabriela (2014). Zahral si ešte na Eure 2012, potom to skúšal v politike, no rýchlo skonštatoval, že to nie je svet preňho. Svoje schopnosti v golfe si otestoval aj na profesionálnych turnajoch, v Kyjeve otvoril butiky s módou od Armaniho. Venoval sa charite, v ktorej je činný doteraz. Na Eure 2016 bol v pozícii asistenta trénera Fomenka. Po skončení ME a odstúpení hlavného kouča sa k 15. júlu 2016 stal hlavným trénerom on. Obklopil sa zaujímavými menami ako Mauro Tassotti, Oleksandr Šovkovskij či Andrij Voronin. A drží sa kréda, ktoré mu vštepoval Lobanovský: stále je potrebné tvrdo pracovať. **MOJMÍR STAŠKO**

Andrij Ševčenko so Zlatou loptou ako hráč AC Miláno.

UKRAJINA

SLOVENSKO

Vzájomné zápasy Slovenska s Ukrajinou

Najkrajšie spomienky na duely o postup na EURO 2016

Piaty súboj slovenských sokolov s Ukrajinou v priebehu štyroch rokov! Ak by sme chceli byť presnejší, 50 mesiacov stačilo obom súperom, aby sa stretli až päťkrát, z toho len raz nesúťažne. Môže za to zreb kvalifikácie ME 2016 a účasť v rovnakej skupine premiérového ročníka Ligy národov 2018/19. Predtým sa reprezentácie stretli v novodobej histórii trikrát, spolu tak doteraz odohrali Slováci s Ukrajinou 7 zápasov s bilanciou 1 víťazstvo, 3 remízy a 3 prehry s mierne pasívnym skóre 6:8.

Premiérový v Trnave 1:1

Novembrový zápas pred šesťnástimi rokmi bol v znamení rozlúčky zverencov vtedajšieho výberu trénera **Jurkemika** s kalendárnym rokom 2002. Najmä kulisa, akú vytvorila dvadsaťsedemtisícová návšteva na Tehelnom poli v nevľúdnom, sychravom počasí proti Anglicku (1:2), motivovala hráčov k úspešnému reparátu o mesiac neskôr doma proti Ukrajincom. Na štadión Antona Malatinského nezavítali diváci v takom hojnom počte, no tí, čo prišli, neľutovali. Andrij Ševčenko, vtedajšia megahviezda v službách AC Miláno, nastúpil prvýkrát v reprezentačnom drese po vážnejšom zranení a dobré meno mali už v tom čase Anatolij Timoščuk, Andrij Gusin či Andrij Voronin. Slováci sa ujali vedenia po polhodine hry, keď si trnavské publikum na penaltu vypýtalo domáceho **Miroslava Karhana**, hostia vyrovnali v závere na 1:1 po presnom zásahu Oleksandra Melaščenka.

V Kyjeve remíza, v Limassole tesná prehra

Odvetný prípravný duel sa hral v apríli 2004 v Kyjeve. Domáce mužstvo viedol legendárny Oleg Blochin a viac ako osemnásťtisícová kulisa, zvedavá najmä na esá kyjevského Dynama Šovkovského, Jezerského, Guseva a spol., očakávala víťaz-

Súčasný tréner Ukrajiny Andrij Ševčenko v prvom zápase Slovákov s Ukrajinou (20. 11. 2002) v Trnave. Na snímke v súboji s Vladimírom Leitnerom, prízera sa Peter Hlinka (č. 4).

Vzájomné zápasy

20. 11. 2002	Slovensko – Ukrajina	1:1	prípravný zápas	Trnava
28. 4. 2004	Ukrajina – Slovensko	1:1	prípravný zápas	Kyjev
10. 2. 2009	Ukrajina – Slovensko	3:2	prípravný zápas	Nikózia
8. 9. 2014	Ukrajina – Slovensko	0:1	kvalifikácia ME 2016	Kyjev
8. 9. 2015	Slovensko – Ukrajina	0:0	kvalifikácia ME 2016	Žilina
10. 11. 2017	Ukrajina – Slovensko	2:1	prípravný zápas	Ľvov
9. 9. 2018	Ukrajina – Slovensko	1:0	Liga národov	Ľvov
BILANCIA:		7 1 3 3	6:8	

stvo Ukrajincov. Tí viedli od 13. min po presnom zásahu Olega Venglinského, naše mužstvo, vedené trénerom

Galisom, vyrovnalo v 65. min zásluhou **Stanislava Vargu**. V rámci zimnej prípravy sa výbery Slovenska a Ukrajiny

Róbert Vittek v súboji s Ruslanom Rotaňom (vľavo) a Tarasom Michalikom (vpravo) počas prípravného duelu v Nikózii (10. 2. 2009).

Slovenská radosť po trojbodovom góle do siete Ukrajiny.

stretli aj vo februári 2009 na Cypre. V komornej atmosfére pred päťsto divákmi vstúpil do zápasu lepšie náš súper a už po desiatich minútach viedol po góle Valajeva, do prestávky vyrovnal na 1:1 **Róbert Vittek**. V druhom polčase poslal Ukrajincov do vedenia 2:1 Selezňov, skóre na 2:2 dorovnával **Marek Hamšík**. Treťkrát sme už na gól Ukrajincov nestihli odpovedať, štyri minúty pred koncom stretnutia prekonal **Seneckého** z bieleho bodu penaltový

Róbert Mak strieľa víťazný gól v Kyjeve (8. 9. 2014)

špecialista Arťom Milevskij a Ukrajinci zdolali tím vedený trénerom **Weissom** 3:2.

Víťazstvo v pravý čas, domáca remíza s nádychem výhry

Prvé ostré zápasy odohrali Slováci s Ukrajinou v kvalifikácii ME 2016. Jediné víťazstvo z doteraz siedmich odohraných stretnutí si zaknihovali slovenskí sokoli na Olympijskom štadióne v Kyjeve. Týmto duelom sme vstúpili

úspešne do eliminačných bojov a od samého začiatku držali najväznejšieho konkurenta na druhú priečku, Ukrajincov, na dištanc. Keď dobrý rozbeh Kozákovej družiny podčiarklo nečakané domáce víťazstvo nad Španielskom (2:1), všetky postupové tromfy zrazu držali v rukách práve zverenci trénera **Kozáka**. V Kyjeve rozhodol o našom víťazstve **Róbert Mak**, v Žiline, presne na deň o rok neskôr, sa zrodila bezgólová remíza 0:0, ktorá bola

Marek Hamšík v súboji s Tarasom Stepanenom v odvetnom dueli v Žiline (8. 9. 2015).

matematicky našim víťazstvom. V posledných dvoch dueloch, doma s Bieloruskom a vonku s Luxemburskom, stačilo Slovákom na postup uhráť tri body, a to sa po výhre 4:2 v Luxemburgu aj podarilo. Bitku o Francúzsko 2016 sme zvládli, spolu so Španielmi sme postúpili na Euro zo skupiny priamo, tretích Ukrajincov čakala baráž.

Dvakrát vo Ľvove

Posledné dva duely sme odohrali vo Ľvove. V novembri

V zápase Ligy národov vo Ľvove, na snímke zľava: Andrij Pjatov, Andrij Jarmolenko, Martin Škrtel a Mykola Matvijenko.

minulého roka sme cestovali do viac ako polmiliónového mesta, vzdialeného len 350 km od Košíc, na prípravný duel a začiatok stretnutia sa niesol v našej réžii. Už v 10. min sa strelecky presadil obranca **Lukáš Štetina** a azda ani on sám netušil, že sa práve zapísal do histórie slovenského futbalu ako 100. hráč, ktorý skóroval v drese s dvojkřížom na prsiach. Už o polhodinu ho musel utešovať kapitán **Škrtel** po tom, čo chyboval v rozohrávke a Jarmolenko prekonal **Dúbravku** - 1:1. Do druhého polčasu nastúpil medzi žrdi **Polaček** a aj on kapituloval, v 54. min ho prekonal Jevgen Konoplanka a stanovil konečný výsledok 2:1 v prospech Ukrajincov. Posledný vzájomný duel sme odohrali s dnešným súperom na rovnakom štadióne pred dvomi mesiacmi. Tentoraz pred prázdnyimi tribúnami. Ukrajinskú futbalovú asociáciu potrestala disciplinárna komisia UEFA odhratím jedného zápasu za zatvorenými dverami ešte v novembri 2015, pretože fanúšikovia sa v poslednom domácom zápase kvalifikácie ME 2016 v Kyjeve so Španielskom dopustili rasistických prejavov, keď mali na transparentoch keltské kríže. Keďže Ukrajinci potom dlho nenastúpili na žiaden zápas pod hlavičkou UEFA (nasledovala kvalifikácia MS 2018 a tú organizovala FIFA), trest si odpýkali v prvom domácom zápase Ligy národov 9. septembra 2018 proti Slovákom. Na ukazovateli skóre svietilo dlho 0:0, v 80. min však ukázal grécky rozhodca Sidiropoulos po zákroku **Škriniara** na Cigankova na biely bod a Andrij Jarmolenko z penalty rozhodol, v prvom z dvojice duelov v rámci Ligy národov 2018/19, o víťazstve domácich 1:0.

PETER ZEMAN

Bývalý reprezentant **LUKÁŠ TESÁK** okúsil, aký je futbalový chlebiček na Ukrajine

Hráči uverili tomu, čo od nich chce Ševčenko

Posledný raz si Tesák obliekol reprezentačný dres v roku 2016.

Okúsil futbalový život v Rusku, Bielorusku, Kazachstane aj na Ukrajine. Práve proti národnému mužstvu posledne menovanej krajiny dnes nastúpi Slovensko v zápase Ligy národov. Lukáš Tesák, ktorý si naposledy obliekol reprezentačný dres pred dva a pol rokom, si pripomenul, aké to bolo hrať proti Andrijovi Ševčenkovi.

■ Dva roky ste strávili v Zorji Luhansk, aký to bol klub?

„Momentálne sa klub nachádza v Záporoží. Občianska vojna totiž výrazne zasiahla Luhansk a Zorja sa musela presťahovať. V posledných rokoch sa klub stabilizoval a takmer pravidelne hrá v skupinovej fáze Európskej ligy. Výnimkou je táto sezóna, vypadol v poslednom kvalifikačnom predkole. Dobré výsledky dosahuje aj v domácej súťaži, umiestňuje sa do 4. miesta. Intenzívne spolupracuje so Šachtarom Doneck, ktorý ho zásobuje hráčmi na solídnej úrovni.“

■ Ako to bolo za vašich čias?

„Zorja fungovala veľmi dobre, v tíme bolo veľa starších futbalistov, teraz je to viac o mladíkoch, snažia sa vychovávať

a predávať. Je to rodinný klub, v ktorom pracujú zameraní ľudia a stále som s nimi v kontakte.“

■ Aká je kvalita najvyššej ukrajinskej súťaže v porovnaní s našou?

„Myslím si, že ukrajinská súťaž je lepšia ako slovenská, a to nechcem nič znehodnocovať. Tamojšie kluby majú lepšie zázemie i kvalitnejších legiónárov. Na druhej strane - čoraz vyšší počet Ukrajincov si dokáže vybojovať miesto v dobrých európskych kluboch. Problém je v tom, že popri vojnových nepokojoch je ťažké súťaž propagovať.“

■ Aká je Ukrajina pre futbalistu?

„Veľa ľudí a futbalistov si život na Ukrajine nevie predstaviť,

myslia si, že je to stále bývalé, staré, socialistické Rusko. Ale život aj tam rýchlo napreduje, treba to zažiť na vlastnej koži. V mestách ako Doneck, Kyjev, Odesa, Dnepropetrovsk či Charkov nič nechýba, je tam všetko, čo človek potrebuje k životu. Pre futbalistu je to pohodová destinácia.“

■ Páči sa vám nová súťaž Liga národov?

„Celkom áno, ale tímy by mohli byť inak delené do divízií. Niektoré reprezentácie si zaslúžia hrať aj v tomto období s najlepšími súpermi. Na druhej strane je dobré, že sa o niečo hrá a nie sú to len obyčajné prípravné zápasy. V Lige národov ide o body, o umiestnenie, uvidíme, ako sa to celé ešte vyvinie.“

■ Ukrajina naisto vyhrá našu

skupinu a zaistila si postup do vyššieho koša. Je v krajine cítiť eufóriu z úspechu?

„S niektorými chlapcami, ktorí sú v Luhansku alebo v ukrajinskej reprezentácii, sa poznám a sme v kontakte a nenazval by som to ošialom. Nový tréner Andrij Ševčenko pripravil skvelú taktiku, optimálnu pre aktuálnu skladbu tohto výberu. Skvele hrá v strede ihriska Marlos, vynikajúci sú krídelníci Jarmolenko s Konoplankom.“

■ S ktorými hráčmi z Ukrajiny sa poznáte?

„Poznám sa s Jarmolenkom, Matvijenkou, Pjatovom, Rakickým, sú to vynikajúci hráči. Som rád, že sa im darí.“

■ Na lavičke Ukrajiny je legendárny Andrij Ševčenko. V čase, keď ste boli vy v Luhansku,

Pekné, bezpečné, rýchle: automatické sekciónálne brány

- Garážová brána šetriaca energiu LPU 67 Thermo s hodnotou U do 0,91 W/(m²·K)* vďaka 67 mm termicky oddeleným lamelám
- až o 50 % rýchlejšie otvorenie brány s pohonom SupraMatic
- NOVINKA: snímač klímy na automatické vetranie garáže

HÖRMANN
garážové a priemyselné brány

* pri zabudovanej bráne bez presklenia vo veľkosti 5000 × 2125 mm

Platinový partner
Slovenského futbalového zväzu

AAA AUTO

Mototechna

Spoločnými silami k úspechom

on hral za Dynamo Kyjev.

Nastúpili ste proti sebe?

„Áno, dvakrát. Raz u nás doma, raz v Kyjeve. Bol to nepríjemný a gólový útočník. Pokojne sa mohlo stať, že ho nebolo vidieť aj pol hodiny a potom sa ocitol v dvoch šanciach a bol z toho gól. Skúsenosti, ktoré mal z AC Miláno alebo Chelsea vedel parádne zúročiť. Bol to hráč, ktorý dokázal dať gól aj z pološance.“

■ Kam môžeme zaradiť Ševčenka v rebríčku ukrajinských hráčov?

„Je to jeden z najlepších ukrajinských futbalistov v histórii, možno aj najlepší. Nesmieme zabudnúť na Olega Blochina, ktorý bol tiež výborný futbalista. Toho si však veľmi nepamätám, takže ich nemôžem porovnávať.“

■ Čím si vysvetľujete, že Ukrajina urobila pod Ševčenkom taký výsledkový aj herný skok?

„Nevidím až tak hlboko do tamojšej reprezenatčnej kuchyne, ale myslím si, že v prvom rade hráči uverili tomu, čo od nich tréner chce. Jeho predchodca Michail Fomenko nemal už ku koncu pôsobenia takú silnú pozíciu, akú mal mať. Ševčenko je výrazná autorita, zároveň je k hráčom vekovo bližšie, s niektorými ešte hrával. Vnútorne pravidlá majú jasne nastavené. Ukrajina hrá pekný futbal, loptu zadarmo hráči nikomu nedajú, sú nebezpeční v útoku.“

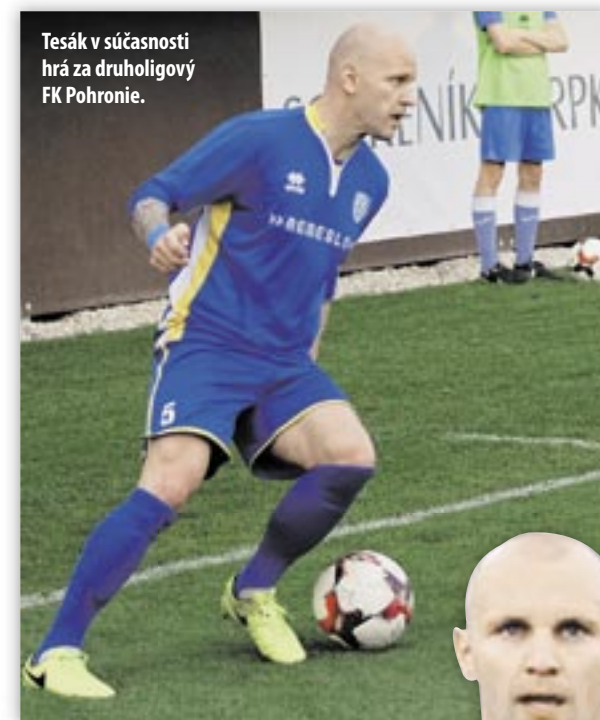
■ Súperovi bude chýbať jedna z najväčších hviezd Andrij Jarmolenko, ktorý si poranil pätu. Čo to znamená pre Ukrajinu?

„Je to veľká strata, Jarmolenko je už niekoľko rokov jedným z lídrov tímu. V kádri je však niekoľko hráčov, ktorí by ho mohli nahradiť. Realitu však ukáže až zápas.“

■ Na koho si naši musia dávať najväčší pozor?

„Verím, že dokážu vymazať Konoplanku. Keď mu hneď od úvodu znepriemníme hru, tak

Tesák v súčasnosti hrá za druholigový FK Pohronie.

to s ním zakýva a, ako sa hovorí, nedostane sa do zápasu. Na druhej strane vie aj z pološance dať gól, má nepríjemnú strelu pravačkou. Nebezpečným hráčom je aj Marlos, toho som už spomínal, ktorý však nie je v nominácii.“

■ Naposledy sme v septembri prehrali na Ukrajine 0:1.

Videli ste ten zápas?

„Bol to remízový zápas, nezaslúžili sme si prehrať, šance sme si vypracovali my aj Ukrajinci. Gól sme nedali a prišla jedenástka. Aj tento výsledok mohol mať vplyv na ďalšiu prehru s Českom.“

■ Aké sú šance Slovenska v dnešnom zápase?

„Vidím to 50 na 50. Bude sa to odvíjať aj od toho, čo prinesie nášmu tímu zmena trénera, ako sa s realitou vyrovná prvá nominácia Pavla Hapala, aký

herný systém zvolí. Verím, že vyhráme.“

■ Ako vnímate výmenu Jána Kozáka za Pavla Hapala na trénerskom poste?

„Pavel Hapal už ako hráč dosiahol dobré výsledky a úspešný je aj ako tréner. Vyhrál našu ligu so Žilinou, s ktorou sa prebojoval do hlavnej časti Ligy majstrov. Skvelú robotu odvie-dol pri dvadsiťjednotke, verím, že mu to bude fungovať aj pri A-tíme. Je to skúsený tréner s modernými trendmi, obklopil sa ľuďmi, ktorých pozná.“

■ Vy ste si obliekli slovenský reprezentačný dres štyri razy. Ako si na to spomínate?

„Teší ma, že som mal príležitosť reprezentovať Slovensko, aj keď to bolo až keď som mal 30 rokov. Vtedy som však mal najlepšiu fazónu. Bol som vďačný za každú minútu na ihrisku, ktorú mi dal Ján Kozák.“

■ Hrali ste proti Španielsku, Islandu, Írsku a Gruzínsku, na ktorý zápas najradšej spomínate?

„Pamätám si všetky tieto zápasy. Najradšej spomínam na Španielsko, v Oviende to bol môj prvý reprezentačný štart. Vynikajúci zápas sme odohrali proti Islandu, vyhrali sme 3:1, hoci sme prehrávali. Proti Gruzíncom sme odohrali skvelý duel počas prípravy pred ME. Proti Írom som hral len päť minút, ale vládla vtedy skvelá ostrovná atmosféra.“

■ Momentálne hráte za druholigový FK Pohronie. Máte po tom, ako ste vyskúšali futbalový život na Ukrajine, v Bielorusku, v Rusku a v Kazachstane, ešte motiváciu?

V prvom rade by mala byť motivácia hrať futbal a až potom by sa mala riešiť otázka, že kde. To už záleží na kvalite hráča a zdravotnom stave. Momentálne je to v Pohroní dobré, všetci na sebe neustále pracujeme, odkedy som prišiel do mužstva, chalani spravili veľký výkonnostný krok dopredu, vynikajúcu prácu odvádza trénerský štáb.“

BRANISLAV SARŇÁK

KTO JE LUKÁŠ TESÁK

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 8. marca 1985 v Žiari nad Hronom
POST: ľavý obranca

HRAČSKÁ KARIÉRA: MFK Dubnica (2005 – 2006), MŠK Žilina (2006 – 2007), Rimavská Sobotka (2007 – 2008), MŠK Žilina (2008 – 2009), FK Senica (2009), Tatran Prešov (2010), Zorja Luhansk (2010 – 2012), Torpedo Moskva (2012 – 2014), Arsenal Tula (2014 – 2015), Kajrat Almaty (2016), Arsenal Tula (2016 – 2017), FK Homeľ (2017 – 2018), od roku 2018 FK Pohronie

REPREZENTAČNÁ KARIÉRA: 4-krát: Španielsko – Slovensko 2:0 (5. 9. 2015 v Oviende, kvalifikácia ME 2016; Slovensko – Island 3:1 (18. 11. 2015 v Žiline, prípravný zápas); Írsko – Slovensko 2:2 (29. 3. 2016 v Dubline, prípravný zápas); Slovensko – Gruzínsko 3:1 (27. 5. 2016 vo Welse, prípravný zápas)

V drese
Luhanska.

UKRAJINA

SLOVENSKO

Bavit' sa vám pristane

RÁDIO EXPRES

1. Koľko oficiálnych medzištátnych zápasov odohrala spoločná reprezentácia Čechov a Slovákov?
a) 501
b) 500
c) 499

2. Kto bol prvý slovenský reprezentant v tíme Československa?
a) Pavol Šoral
b) Štefan Čambal
c) Ferdinand Kardoš

3. Koľko slovenských trénerov viedlo spoločný národný tím na majstrovstvách sveta?
a) traja
b) štyria
c) dvaja

4. Na akom fóre debutoval v reprezentácii Ján Popluhár?
a) na MS
b) na ME (resp. Pohár národov)
c) priateľský zápas

5. Ktorí hráči z Československa hrali v pamätnom stretnutí Anglicko – Výber sveta pri príležitosti 100. výročia založenia Football Association?
a) Svatopluk Pluskal, Ján Popluhár, Josef Masopust
b) Viliam Schroj, Ján Popluhár, Josef Masopust
c) Ján Popluhár, Josef Masopust, Ladislav Novák

6. Koľko hetrikov dosiahol v reprezentačnom drese Jozef Adamec?
a) jeden
b) dva
c) tri

7. Kto bol najčastejším súperom čs. reprezentácie v jej histórii?
a) Maďarsko
b) Rakúsko
c) Juhoslávia

8. Desať hráčov s jedným priezviskom reprezentovalo Československo, čo je najčastejšie opakujúce sa meno v národnom tíme. Aké priezvisko to je?

Legendárny kanonier Jozef Adamec sa streľky presadzoval aj v reprezentačnom drese. Každý fanúšik vie, že jeho góly zdolali okrem iných aj Brazíliu.

Kvíz o československom futbale

a) Mráz
b) Novák
c) Svoboda

9. S kým odohrala spoločná reprezentácia posledný domáci zápas v rámci kvalifikácie MS 1994?
a) s Cyprom 3:0 v Košiciach
b) s Walesom 1:1 v Ostrave
c) s Rumunskom 5:2 v Košiciach

10. V koľkých slovenských mestách odohrala českoslo-

venská reprezentácia domáce zápasy?
a) vo dvoch
b) v piatich
c) v štyroch

11. Aké najvyššie víťazstvo dosiahol spoločný federálny tím v oficiálnom medzištátnom zápase?
a) 7:0
b) 8:3
c) 6:1

12. Aká bola najdlhšia séria čs. reprezen-

tácie bez prehry?
a) 19 zápasov
b) 22 zápasov
c) 26 zápasov

13. Kto bol najstraším debutantom v národnom tíme?
a) Ladislav Molnár
b) František Kozinka
c) Zdeněk Pičman

14. Najviac zápasov v sérii bez prerušenia odohral v reprezentačnom drese Kolo-

a) 36
b) 48
c) 42

15. Koľko hráčov zo Slovana Bratislava nastúpilo v základnej zostave vo finále ME 1976?

a) osem
b) sedem
c) šesť

16. Ktorý obranca dal v spoločnom národnom tíme najviac gólov?

a) Anton Ondruš
b) Karol Dobiaš
c) Vladimír Hagara

17. Kto bol kapitánom tímu RČS v Bruse-
li 17. novembra
1993, ktorý bol posledným
spoločným vystúpením
Čechov a Slovákov v jednom
mužstve?

a) Ivan Hašek
b) Václav Němeček
c) Miroslav Kadlec

Na ľavej strane reprezentačnej obrany a Slovana bol dlhoročnou istotou Koloman Gögh.

Anton Ondruš spomedzi slovenských futbalistov viedol ako kapitán čs. reprezentáciu najčastejšie, až 37-krát. A popri bránení bol nebezpečný aj pred súperovou bránkou.

18.

Koľko krajín repre-
zentoval Ladislav
Kubala?

a) jednu
b) dve
c) tri

19.

Najkratšie repre-
zentačné epizódy
v národnom
drese majú na konte Rudolf
Ducký a Radek Chýlek
v jednom medzištátnom
zápase. Koľko minút to presne
je?

a) dve
b) dvanásť
c) šesť

20.

Ktorý futbalista
z Československa
sa ako prvý objavil
v ankete France Footballu
Zlatá lopta?

a) Ladislav Novák
b) Břetislav Dolejší
c) Titus Buberník

Správne odpovede: 1c, 2a, 3a (1954 Karol Borhy, 1970 Jozef Marko, 1982 Jozef Vengloš), 4a (1958 ČSR - Nemecko 2:2, Hel싱borg, 11. júna), 5b, 6b (23. 6. 1968 proti Brazílii 3:2, 7. 10. 1969 proti Irsku 3:0), 7a (39 zápasov, Rakúsko 36 zápasov, Juhoašľava 30 zápasov), 8b (Antonín 1930 - 31, Igor 1972 - 74, Ivo 1966, Jan 1924, Jiri 1970, Josef I. 1924, Josef II 1985 - 87, Karel 1952, Ladislav 1952 - 66, Otto 1924 - 27), 9a (28. 10. 1993), 10c (Bratislava 37, Košice 6, Nitra 2, Trnava 1), 11a (2x s Juhoašľavou, 1920 v Antverpách na OH, 1925 v Pra-

he v priateľskom zápase), 12b (13. 11. 1974 - 13. 10. 1976, 9 víťazstiev, 13 remíz), 13a (33 rokov a 46 dní, 28. 10. 1993 proti Cypru), 14b (15. 10. 1975 s Madarskom - 26. 3. 1980 so Švajčiarskom), 15c (Pivarník, Jozef Čapkov, Ondruš, Gögh, M. Masný, Švehlík), 16a (9. Do-
biaš, Hagara 4), 17b, 18c (ČSR 6x, Madarsko 3x, Španielsko 19x), 19c (Ducký 11. 11. 1981 v Buenos Aires s Argentínou 1:1, Chýlek 1. 5. 1991 v Tirane s Albánskom 2:0), 20b (brankár Dukly Praha dostal hneď v 1. ročníku ankety v roku 1956 1 bod)

MARCO MIRELLI

Žijeme tým, čo robíme...

Malý futbal mladších žiakov a žiačok ZŠ ŠKOLSKÝ POHÁR SLOVENSKEJ SPORITEĽNE

2018/2019

- 8 ročník celoštátnej školskej futbalovej súťaže!
- súčasť Grassroots programu SFZ, ktorého cieľom je zapojiť čo najväčšie množstvo chlapcov a dievčat do hrania futbalu!
- prihlásených 1002 chlapčenských a 508 dievčenských družstiev ZŠ, čo činí 15 100 zapojených detí!
- SFZ odmeňuje športovým materiálom nielen víťazov ale aj samotných organizátorov turnajov jednotlivých kôl!
- Na júnovom celoslovenskom finále v NTC Poprad získavajú prvé tri družstvá finančnú odmenu určenú na nákup športového materiálu pre ZŠ alebo rekonštrukciu školských športových zariadení.
- Víťazné družstvá žiakov aj žiačok čaká hlavná cena - zahraničný zájazd na zápas slovenskej futbalovej reprezentácie!

TENTO ROK TO BUDE SHOW!

ČESKO SLOVENSKO MÁ ★ TALENT

V SOBOTU | 20:30

ĽUDIA SPOZA REPREZENTAČNEJ OPONY

MAREK MAJERČÁK, koordinátor SFZ pre styk s fanúšikmi

Národný tím patrí všetkým

Široká verejnosť ho prakticky nepozná, ale fanúšikovskí lídri klubov o ňom dobre vedia. Popravde, je neprehliadnuteľný svojou vysokou postavou, prakticky stále usmiatou tvárou a veľkým entuziazmom v snahe posunúť vzťahy s futbalovými fanúšikmi do roviny všeobecného pochopenia. Marek Majerčák, koordinátor SFZ pre styk s fanúšikmi.

■ **Ste koordinátor SFZ pre styk s fanúšikmi, ale vašu tvár drvivá väčšina priaznivcov nepozná. Je to tak naschvál?**

„Sedíme v kancelárii s kolegom Petrom Francem, bezpečnostným manažérom zväzu. Podstatu našej pracovnej agendy je rovnaká, teda fanúšik, ale každý z nás sa ním zaoberá z inej strany. Alebo inak: obsah práce kolegu, garantujúci bezpečnosť, je neraz v inom uhle ako to, čo chcú fanúšikovia. Podstatná nie je moja tvár, ale spoločné riešenie.“

■ **Kde sa zrodila prvotná myšlienka vytvoriť funkciu, ktorá by bola mostom medzi fanúšikmi a organizátormi zápasu?**

„Na UEFA v roku 2011, začalo sa to v rovine klubov. V Nyonu si uvedomili, že chýba kontakt, zdroj, spôsob komunikácie, cez ktorý by priaznivci mohli tlmočiť svoj názor, túžby, myšlienky ľuďom, priamo zodpovedným za organizáciu a priebeh zápasov. Jednoducho, o informáciách z klubu sa fanúšikovia dozvedali len z médií, nie priamo. A opačne – vedenie klubu nevie, čím sa zaoberajú jeho priaznivci, čím žijú, čo ich trápi alebo teší, teda okrem výsledkov.“

■ **Čo by mali teda fanúšikovia vedieť? Lebo za fungovanie klubu sú zodpovední iní ľudia, nie jeho priaznivci.**

„To áno, ale povedzme presunutie kotla z tribúny, kde je historicky etablovaný desiatročia, by sa nemalo udiť bez informovania a konzultácie s hlavnými skupinami fanúšikov. To sa stalo aj v Žiline a bol to jeden z neuralgických bodov, ktorý pokazil vzťah priaznivcov a klubu. A keď sa

k tomu pridala vysoká cena vstupeniek v pohárovom zápase s Chelseou, konflikt vyústil až do bojkotu, čo určite nie je na prospech nikoho a ani futbalu. Myslím si, že aj vzťah vo vnútri Slovana je nejaký spor, spôsobený i piatimi rozlúčkami so starým Tehelným poľom, čo spochybnilo vierohodnosť konania klubového vedenia v očiach stoviek fanúšikov belasých. Navyše nikto s nimi celý čas nekonzultoval, kde budú mať svoje miesto na novom štadióne.“

■ **A kde je vaša parketa pri fungovaní zväzu a reprezentácie?**

„UEFA si vyžiadala vytvorenie pozície kontaktného človeka na každom členskom zväze. On je garantom toho, že informácie z Nyonu sa preložia a distribujú každému klubu. Teda každému, ktorý má seriózny záujem. Pre účastníkov pohárových súťaží pod egidou UEFA je už povinnosť mať svojho koordinátora pre styk s fanúšikmi, ktorý je blízkym spolupracovníkom zväzového koordinátora. A aby som priamo odpovedal na otázku, UEFA vnímala, že aj na zväzoch je takýto hendikep, že v drvivej väčšine sa kontakt s priaznivcami obmedzil na predaj vstupeniek, možno ešte nejakú spoluúčasť na organizácii výjazdov na zápas národného tímu v zahraničí a garancia ich bezpečnosti. Človek, ktorého agendou je kontakt so skupinami priaznivcov a komunikácia s nimi, je potrebný a nám to potvrdili naplno dva európske šampionáty – áčka vo Francúzsku 2016 a dvadsaťjedenky v Poľsku 2017.“

■ **Ako sa to prejavilo v praxi?**

„Bol som v sieti koordiná-

KTO JE MAREK MAJERČÁK

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 13. mája 1977 v Bratislave
NAJKRAJŠÍ FUTBALOVÝ ZÁŽITOK: zápas Realu v Madride v ére Butragueña
NAJOBĽÚBENEJŠÍ HRÁČ: Marco van Basten
ZÁĽUBY: rodina, futbal, hokej, cyklistika, bežecké lyžovanie

torov ostatných účastníkov šampionátu, vymieňali sme si informácie o pohybe fanúšikov, okolnostiach dopravy, miestach fanzón, reštauráciách, možnostiach jedla a pitia, o parkovaní. Mal som vlastný facebookový kanál, na ktorom som zverejňoval všetky tieto fakty, spätná väzba bola len a len pozitívna.“

■ **Komplikuje vám prácu snaha fanúšikov pripraviť si špecifické choreo?**

„Nekomplikuje. Mojou prácou je spolupracovať s fanúšikmi a nájsť spôsob, aby mohli vytvoriť na štadióne dobrú atmosféru. Týka sa to tak našich ako aj priaznivcov súpera. Choreografia si vyžaduje viac času, ako by mali fanúšikovia k dispozícii po oficiálnom otvorení štadióna, niekedy na to treba aj celý deň. Vieme všetko zabezpečiť tak, aby sa choreo použilo, samozrejme pri rešpektovaní existujúcich pravidiel o bezpečnosti a organizácii zápasu. Alebo teraz požadovali ukrajinskí fanúšikovia možnosť odprezentovať chemické svetlo. Riešili sme to s UEFA a slovenskou políciou a po zamietanom stanovisku z Nyonu sme im to neumožnili. Ale pochod mestom, o ktorý rovnako po-

žiadali, je zabezpečený z centra Trnavy na štadión do vyhradeného sektora.“

■ **Sklamali vás niekedy fanúšikovia, porušili dohovor?**

„Nie. Stále sa stretám s tým, že represívne zložky polície, prípadne organizátori či členovia SBS očakávajú problémy, incidenty. Práví ultras, ktorým ide o futbal, oceňujú komunikáciu a ústretovosť, že sa môžu počas zápasov prejavovať ako skutoční fanúšikovia, teda tí najhorúcejší, najvernejší, ale stále sa pohybujú v rámci akéhosi kódexu. To nie sú výtržníci či chuligáni, ale ultras, čo je prioritne iná skupina.“

■ **Čo je teda kľúčové vo vzťahu k fanúšikom, naprieč ich spektrom?**

„Komunikácia. Diskusia o všetkom. Ak chýba debata, vytvorí sa zákopy na oboch stranách a to sa potom ťažko hľadá most medzi nimi. Problémom je už zažitý predsudok: prídu Ukrajinci, čakáme problémy. Ale tak to nie je a keď sa budeme rozprávať, pochopíme to všetci. Na reprezentačnej úrovni je problémových jedincov a skupín výrazne menej ako na klubovej. Lebo národný tím patrí národu, zjednodušene povedané všetkým, celým rodinám.“

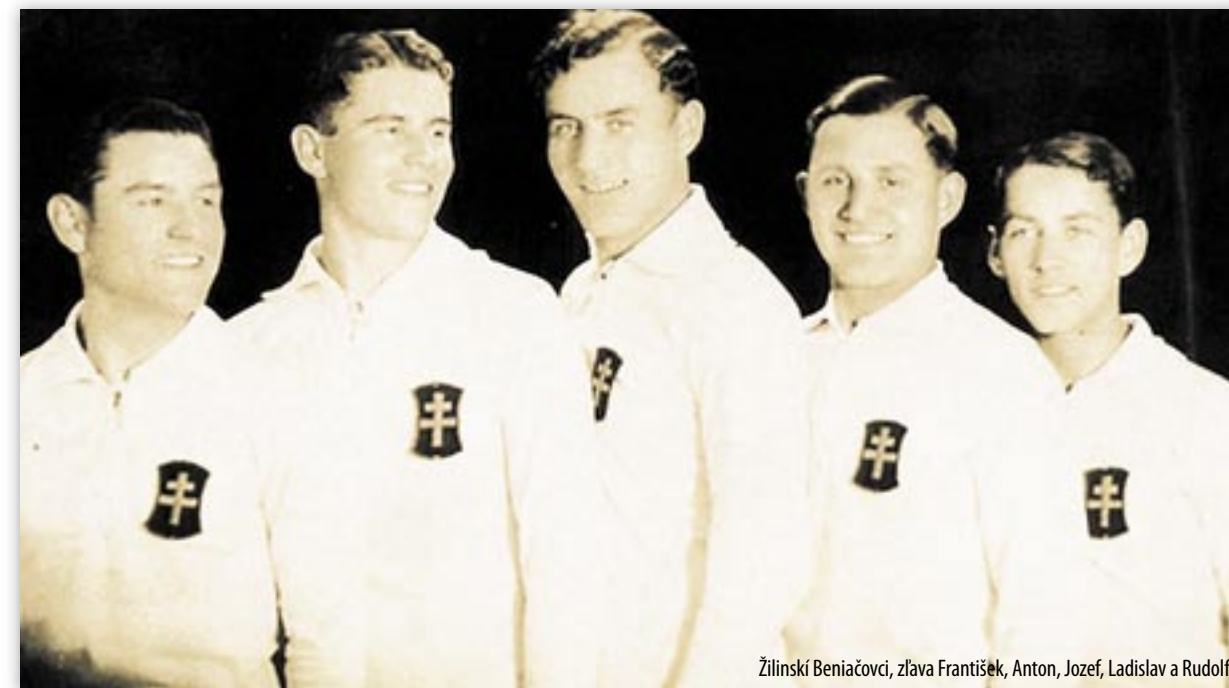
PETER ŠURIN

ŠOKOJÚCA ZĽAVA NA PLYN OD SSE AŽ -16 %

**A TERAZ
PORADENSTVO
OSOBNÉ
U VÁS DOMA**

SSE
**STREDOSLOVENSKÁ
ENERGETIKA**

www.sse.sk/vyhodnyplyn

Zilinskí Beniačovci, zľava František, Anton, Jozef, Ladislav a Rudolf.

OPRÁŠENÉ LEGENDY

Toľko bratov v žltó-zelenom drese ako už nikdy potom

Beniač takmer na každom poste

Súrodenci v slovenskom futbale sa vyskytovali od jeho začiatku. Po založení prvého slovenského klubu po I. svetovej vojne hrali v belasom drese I. ČsŠK Bratislava Blažekovci a Strejčkovci, neskôr Uherovci, Daučíkovci, Kováčovci a Deršákovci. V Trnave Kozmovci a Žigárdayovci, v Košiciach Dudrikovci, Drábovci, Kainzovci a Drottárovci, neskôr v Prešove Karellovci a Steinerovci, vo Svite Skyvovci atď. V Žiline sa v 30. rokoch preslávili Beniačovci, ktorí šiesti utvorili kuriózný rekord.

Futbal v spojení so vzdelaním

Otec Viktor Beniač, zamestnaním mäsiar, vychovával na žilinskom Predmestí desať detí, z toho osem chlapcov. Prví dvaja - Vojtech a Štefan - vzišli z prvého manželstva, keď sa šport na tomto území len prebúdzal k životu. Vojtech natrvalo zakotvil v otcovej profesii, Štefan sa stal vojakom z povolania. Po Jozefine sa rodili chlapci. Otec z nich mal radosť, že sa vyžívali v hre s futbalovou loptou, ale vždy im kládol podmienku, že futbal na pláckoch, priamo pred bránou rodičovského domu, spoja so vzdelaním. A to bolo puto nad všetko najsilnejšie. No špehúni žilinského klubu to trochu narušili: popri futbale budete študovať. Zaiste to bolo šťastné riešenie, lebo Beniačovci výdatne pomáhali ŠK Žilina pri futbalových, neraz aj vrcholných úspechoch a nevedel sa vyznamenať i získaním vysokoškolského diplomu. Jozef a Rudolf sa stali notármi.

S futbalovou povestou

Keď do Žiliny prišiel ako tréner tvorca amatérskeho primátu v ČSR s I. ČsŠK Bratislava Štefan Priboj, tamojší ŠK sa stal ako permanentný víťaz majstrovstiev Stredoslovenskej župy viac ako silným konkurentom pre majstrov zo západu i východu. Dokonca dvakrát získal titul amatérskeho majstra Slovenska (1928 a 1929). Po tejto ére pokračoval ŠK Žilina medzi slovenskou elitou už aj s Beniačovcami v 30. rokoch minulého storočia. Najmä vtedy, keď sa utvorila Slovensko - podkarpatorská divízia. V ročníku 1935/36 v jej západnej skupine skončil ako nováčik po jeseni na 4. mieste, po jari dokonca na treťom! Vtedy hral František ako najstarší a najsilnejší defenzívneho stredopolára, Jozef ako najvyšší stredného útočníka, Ladislav ofenzívneho stredopolára a Antom sa uplatňoval svojou tvrdosťou na rôznych postoch. V nasledujúcom ročníku sa k nim pridali Rudolf. Bol postavou najútlejší, ale strelca na pohľadanie. Takto preslávil žltó-zelené farby už v prvej súťaži samostatnej Slovenskej republiky o Jakubcov pohár

Najmladší z bratov Pavol Beniač, futbalovo sa zapísal v Bratislave.

v roku 1939: stal sa kráľom strelcov, keď mu osem zápasov stačilo na rekordných 13 gólov! Záľubu mal v hetrikoch, nimi prispel k víťazstvu 7:2 nad AC Spišská Nová Ves, 7:0 nad ZTK Zvolen a strelil všetky góly pri prehre 3:6 s ŠK Bratislava. Najmladší Beniač Pavel (nar. 1922) mal ako pravá spojka útoku cestovateľské chútiky. Najprv zavítal do Čadce, kde

s Rudolfom bavili futbalovými kúskami a gólmi nadšených fanúšikov. Pavol však mal vysoké ambície vo futbale i v nefutbalovom živote. Púť do Dijonu mu prekázil práve vypuknutý požiar druhej svetovej vojny. Zvolil si štúdium veterinára v Brne, lenže po rozpade Československa v roku 1939 sa rozhodol pre štúdiá na technike v Bratislave. Netrúfal si ale ponúknuť svoje futbalové služby ŠK Bratislava, lebo sa doň nahrnuli slovenskí futbalisti, vracajúci sa z popredných českých a moravských klubov, preto rád prijal ponuku trénera Pavla Šorala z ŠK ASO Bratislava pre jeho najvyššie ambície, bohato podporované známou obchodnou firmou. Palko mu ich pomohol splniť pri postupe do najvyššej súťaže, Slovenskej futbalovej ligy. V tejto zostave: Hayden - Ujváry III., Altus - Ujváry II., Kordoš, Šebo (Šottník) - Záni, P. Beniač, Ján Jurčák, Halaling, Boldižár (Chytilík). V tomto klube skončil svoju kariéru aktívneho hráča Pavol Beniač a rovnako, ako to urobili jeho mladší bratia, sa venoval využitiu svojho vzdelania stavebného inžiniera.

JOZEF KŠIŇAN

ABECEDA SLOVENSKEHO FUTBALU

hokejista i futbolista Teodor Reimann reprezentoval Slovensko i Československo v oboch športoch

Na vrchole jeho futbalovej kariéry na začiatku 50. rokov minulého storočia ho vo vtedajšom Sokole Národné výbory (NV) Bratislava trénoval nezbudnutelný Leopold „Jim“ Šťastný. A v povojnovej zlatej ére československého hokeja ho v národnom hokejovom výbere zasa viedol kanadský Slovák Mike „Matej“ Buckna, bývalý hráč pražského klubu LTC. Reimann pod jeho vedením v drese ČSR odohral päť medzištátnych stretnutí a nechýbalo veľa, aby štartoval aspoň na jedných MS, na ktorých sa hokejisti ČSR v rokoch 1947 a 1949 tešili z titulu šampióna, ba mohol patriť medzi dvojnásobných majstrov sveta v hokeji, či byť po Ladislavovi Trojákoví druhým rodákom zo Slovenska so zlatom z turnaja MS v hokeji. Reimann sa neskôr z ľadových klísk presunul do futbalovej bránky. V roku 1949 pomohol v drese Sokola NV Bratislava vybojovať prvý titul majstra Československa pre slovenský klub. Tento úspech si zopakoval aj v rokoch 1950 a 1951. Na prelome rokov 1953/54 utvoril obdivuhodný československý rekord v nepriestrelnosti, vtedy nedostal gól v lige dlhých 769 minút.

Z horároveho syna vyrástol unikátny obojživelník

Syn horára od brehov Hrona miloval v mladosti oba spomínané športy rovnako. Kým na hokejových kliskách v pozícii útočníka góly strieľal a pripravoval, vo futbalovej bránke im zabráňoval. Hokej hrával za rodné mesto i za Sláviu Banská Bystrica. Medzi tri žrde sa postavil ako 12-ročný vo Zvolene, o štyri roky už chytil za mužov divíziu v drese ZTK. A šlo mu to tak dobre, že po vydarenom prípravnom zápase s ŠK Slovan Bratislava (4:4) v roku 1938 prestúpil do FTC Filakovo. Do špičkového slovenského mužstva, ktoré sa usilovalo dostať do československej ligy. No po Viedenskej arbitráži Reimann odišiel z Filakova do Považskej Bystrice.

Záchrana pred ruským frontom

Vysokú futbalovú kvalitu si stále držal. Dobré stavaný brankár (170 cm/75 kg), ktorý si odolnosť a nebojnosť od dieťaťa pestoval v hokejových súbojoch, sa stal ako hráč HC Tatry pevnou súčasťou reprezentácie

Ako hokejista ŠK Bratislava stojí v hornom rade druhý sprava.

Mimoriadny obojživelník

Nie je na svete veľa športovcov, ktorí sa môžu pochváliť, že vyrastali pod dohľadom trénerských legiend dvoch najpopulárnejších športov v krajine. Rodák zo Zvolena Teodor Reimann (10. februára 1921 – 30. augusta 1982) také nevšedné šťastie mal.

A ako futbalový tréner.

Slovenskej republiky v rokoch 1939 – 1944. Debutoval 27. augusta 1939 vo víťaznom súboji s Nemeckom (2:0). Zo šestnástich medzištátnych zápasov nastúpil v štrnástich. V hokeji sa v rokoch 1941 – 1943 predstavil v deviatich medzištátnych duelloch. V jednom z nich figuroval medzi strelcami dvakrát. Keďže vtedy sa uvádzali aj vlastné góly, Teodor Reimann jeden gól Nemcom dal a jeden im daroval a aj vďaka jeho vlastencovi súper 19. februára 1941 zvíťazil 3:2. Bol to duel v rámci 5. zimného týždňa v Garmisch – Partenkirchene, ktorý dobová tlač označovala za neoficiálne majstrovstvá Európy. Aj keď vtedajšia politika mu nebola po chuti, výrazne ovplyvnila jeho ďalšiu kariéru. Keď ako hráč „batovského“ AC Svit v roku 1942 zistil, že mu hrozí odvelenie na východný front, záchranu hľadal v Bratislave. V Oddiele armádnych pretekárov (AOP), ktorý vtedy s požehnaním prezidenta Jozefa Tisa založil Leopold

Šťastný, ktorému jeho kamaráti v čase tvrdých protizidovských zákonov vymodlili prezidentské povolenie trénovať futbalový klub. Šťastného práve OAP zachránil pred transportom do koncentračného tábora, Reimanna pred odvelením na východný front.

Čo mu nevyšlo v hokeji, dokázal vo futbale

Aj preto Reimann s výnimkou krátkého pôsobenia v AC Svit Batizovce (1944/45) zostal hlavne mestu Slovenska verný až do roku 1956. A urobil veľmi dobre, lebo to, čo sa mu hneď po vojne nepodarilo v hokeji (hrať na MS), dokázal vo futbale. V roku 1954 ho Karol Borhy nominoval na MS vo Švajčiarsku a v zápase s Uruguajom (0:2) ho poslal do bránky. V Kristových rokoch zažil debut na šampionáte a vo veku 33 rokov, 4 mesiacov a 6 dní sa stal najstarším československým brankárom, ktorý sa na ihrisku predstavil na finálovom turnaji

MS. Bol to jeho piaty a zároveň aj posledný štart v službách ČSR, hral sa 16. júna 1954. V reprezentačnom drese debutoval 18. apríla 1948 v stretnutí Stredoeurópskeho pohára s Poľskom na jeho pôde (1:3). V roku 1955 dostal za skvelú kariéru titul majstra športu a stal sa vedúcim pražiarne kávy, čo mu bolo takmer osudné. Zo Slovana v roku 1955 prestúpil do Tatry Prešov a po roku do Iskrý Žilina. Za takmer 20 rokov odchytal do 200 ligových zápasov, z toho 179 v beľasom drese. Až po pôsobení v Žiline sa vrátil do Bratislavy. V rokoch 1955 – 1956 bol trénerom mládeže v ŠK Slovan a ČH. Potom viedol futbolistov Zbrojovky Brno, Lokomotívy Košice, Tatry Prešov, ZVL Žilina, AC Nitra, ZŠ Dubnica nad Váhom i Trenčína a opäť sa vrátil k Dunaju ako konzultant a metodik v ZŠ Petržalka. Pri tejto práci ho 30. augusta 1982 zastihla smrť.

ŠTEFAN ŽILKA

EQUAL GAME

'EVERYONE SHOULD BE ABLE TO ENJOY FOOTBALL. NO MATTER WHO YOU ARE, WHERE YOU'RE FROM OR HOW YOU PLAY.'

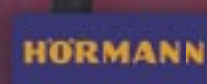
 RESPECT
EQUALGAME.COM

ĎAKUJEME ZA PODPORU

Platinoví partneri

Partneri

Mediálni partneri

